

10. tanulmány

A Szentlélek, az Ige és az imádság

Szombat délután – március 4.

Amikor Jézus a Jordán partjához ért, és kérését az ég felé emelte, az emberiség ügyét pont az a személy tárta az Atya elé, aki isteni természetét emberivel fedte be. (...) Krisztusnak az elveszett emberiségért mondott imája megtisztította a dicső trón felé vezető ösvényt, és utat nyitott a sötétségben, amit Sátán bocsátott az ember és Isten közé. A menny kapui szélesre tárultak, Isten Lelke galamb formájában körözött Jézus feje fölött, az Atya pedig hallható hangon így szólt: „Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm.”

Krisztus imájára az Úr hallható szava által hangzott el a válasz, ami biztató a bűnösre nézve, hogy az ő könyörgése is eljut az Atya trónjához. A Szentlélek kitöltetik azokra, akik erejét és kegyelmét kutatják, és segít tehetetlenségükben, amikor „meghallgatásra” készülnek Isten elé. Az ég elfogadja kéréseinket, és hív bennünket: „Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmasságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.” (Zsid 3:16) Hitel kell közelednünk hozzá, és bízunk kell benne, hogy Ő rendelkezik azzal, amit éppen kérünk tőle. – *Adventista Biblia-kommentár*, 5. kötet, 1078. old.

Isten felismeri a lélek szükségleteit. Vele ellentétben azonban sokan, bár Szavának hatalmas kincsét birtokolják, mégis sincsenek ennek tudatában. (...)

Szükség van az Úrral való kapcsolatra, de ennek nem szabad (...) felületesnek lennie: őszinte bűnvallásra, szétzúzott szívre és folyamatos lelki alázatra van szükségünk ahhoz, hogy Isten elé járulhassunk. A menny népének a Fenséges kihallgató termébe kell belépnie. (...)

Isten tudja, hogy szükségünk van rá, és ha hozzá fohászkodunk, segítségünkre siet a kísértés és megpróbáltatás között. A szíveket ismerő Atya elé hozott kérések meghallgatásra találnak. – *The Upward Look*, 333. old.

Mélységes sóvárgással vágyakozz Isten, az élő Isten után! Krisztus élete tanúsítja, hogy mit tehet az ember, ha mennyei természet részese lett. Mindaz, amit Jézus kapott Istentől, a mienk is lehet. Tehát kérj, és kapni fogsz. Jákob állhatatos hitével, Illés rendíthetetlen kitartásával igyenyeld mindazt, amit az Úr megígért!

Az istenfogalom csodálatos szépsége töltse be gondolatvilágodat! Rejtett láncszemek kössék össze Jézus életét és a tiedet! Aki szólt, hogy a sötétségből világosság ragyogjon, kész bevilágítani szívedbe „az Isten dicsősége ismeretének a Jézus Krisztus arcán való világoltatása végett” (2Kor 4:6). A Szentlélek rávilágít Isten dolgaira, és eleven erővel plántálja őket az engedelmes szívbe. Krisztus elvezet a végtelenség küszöbéig. Megláthatod a fátylon túli dicsőséget, és megjelentetheted az embereknek annak tökéletes voltát, aki örökké él, hogy esedezzek értünk. – *Krisztus példázatai*, 149. old.

Vasárnap – március 5.: Az Istennek tetsző imádság

Isten kegyelméből – amelyet tárt karokkal bocsát rendelkezésünkre – mindannyian próbáljunk válasz lenni Krisztus tanítványaiért mondott imájára: „Hogy mindnyájan egyik legyenek; amint te énbennem, Atyám, és én tebenned.” (Jn 17:21) A béke, szeretet, türelem és jóindulat legyenek lelkünk változatlan elvei. Ajkunkról Krisztus szeretetéről szóló énekek szálljanak fel! (...) Ha Isten népe Krisztusban marad, Jézus szeretete nyilvánvalóvá válik, és egyetlen Lélek lelkesíti az összes szívet: mindenkit a Megváltó képe szerint teremt újjá, és egyformává teszi őket. Az igazi szőlőtő élő ágacskáihoz hasonlóan egyik lesznek Krisztussal, az élő fővel. Ő bennmarad szívükben, irányítja, vigasztalja és megszenteli őket, hogy követőinek egysége mutatkozzon meg a világ előtt, bizonyítva, hogy maradék egyháza mennyei kinyilatkoztatást kapott. Krisztus egyházának egysége tanúsítja, hogy Isten egyszülött Fiát a világba küldte. – *This Day With God*, 88. old.

Éjjel-nappal szomorkodom durvaságuk, nyers modoruk, barátságtalan szavaik és lelkületük miatt, pedig magukat a mennyei Király gyermekeinek, a királyi család tagjainak vallják. Keményszívűek, részvéttelenek, nyersek azokkal szemben, akiket nem kedvelnek. A menny könyveiben pedig ezt nagy bűnként jegyzik fel. Sokan beszélnek az igazságról, tanítják az igazság elméletét, ám Jézusnak szívet lágyító szeretete nem vált jellemük élő, tevékeny elemévé.

Korunk – mondhatnánk – az egyetemes hitehagyás korszaka. Akik vallják, hogy magasabb rendű igazságot hirdetnek, jellemük és eljárásuk viszont nem egyezik Isten igazságával, félrevezetik a gyülekezeteket. Az Úr jósága, kegyelme, részvéte, gyengédsége és szeretete nyilvánuljon meg mindazok szavaiban, magatartásában és jellemében, akik magukat Isten gyermekeinek vallják, különösen pedig azokéban, akik állítják, hogy az Úr Jézus hírnökei, akiket az élet Igéjével a veszendők megmentése érdekében küldött el. A Biblia parancsa szerint kerüljék mindazt, ami jellemükben nyers és durva. Oltassanak be Krisztusba, az élő szőlőtökébe. Olyan minőségű gyümölcsöket teremjenek, mint amilyenek maga a szőlőtő terem. Az ágak csak így bizonyíthatják a szőlőtő értékét. – *Bizonyságtételek a prédikátoroknak*, 151. old.

Jézus azt akarja, hogy a gyermekek és fiatalok ugyanolyan bizalommal forduljanak hozzá, mint amilyenel a szüleikhez mennek. Ahogy a gyerek kenyeret kér édesanyjától vagy édesapjától, amikor éhes, ugyanúgy kérje az Úrtól is, amire csak szüksége van.

A Megváltó ismeri a gyerekek szükségleteit, és készségesen meghallgatja imáikat. A gyermekek zárják ki szívékből a világot és mindazt, ami elvonja figyelmüket Istentől. Hadd érezzék, hogy egyedül vannak vele, aki látja szívük legelrejtettebb zugait, és ismeri lelkük vágyait! Hadd érezzék, hogy a jó Istennel beszélgetnek. – *Boldog otthon*, 299. old.

Hétfő – március 6.: A biblikus ima alapja: kérjük Istent!

Nevelnünk kell lelkünket, hogy erőteljesen kapaszkodjon Krisztus ígéreteinek sokaságába. Jézus tudja, hogy képtelenek vagyunk Sátán milliányi kísértésével szembeszállni, ha nem kapunk erőt Istentől ehhez.

Nagyon is jól tudja, hogy az emberi erő önmagában biztosan csödöt mond. Éppen ezért mindent megtett, hogy a mennyei erődítménybe rejtőzhessünk el a nehéz helyzetekben és megpróbáltatásokban. (...) Olyan tett ígéretet erre, aki sohasem hazudik. (...) Táplálnunk kell önmagunkban a hitet, hogy megkapjuk, amit ígért nekünk.

Isten mindenki számára azzá válik, amivé az illető engedi. A megsztott szívünkől eredő unalmas, egyhangú imák nem hozzák meg számunkra az ég áldásait. Ő, mennyire nagy szükség van a mennyei ígéretekhez való ragaszkodásra! Kérjétek hittel, várakoztatok bizalommal, fogadjátok el a kapottakat odaadással, örüljétek reménykedve, hiszen aki keres, talál! Legyetek őszinték ebben a tekintetben! Keressétek az Urat teljes szívetekből! Az emberek őszintén elkötelezik magukat a földön vállalt dolgokat illetően, amíg erőfeszítéseiket nem koronázza siker. Tanuljátok meg végre az Isten által ígért áldások keresésének művészetét is, és ha kitartással, elhatározással törekszetek erre, megkapjátok az Ő világhosszágát, igazságát és bőséges kegyelmét.

Kiáltsatok őszintén, lelki éhséggel Istenhez. Küzdjétek a mennyei küldöttekkel, mígnem győzelmet arattok. Helyezzétek teljes lényeteket, lelketeket, testeteket az Úr kezébe, és határozzátok el, hogy szeretettel, odaszentelődéssel az Ő eszközei lesztek, akiket az Ő akarata vezet, irányít, és akiket az Ő Lelke tölt be. – *Our High Calling*, 131. old.

Naponta több ezer olyan ima hangzik el, amire Isten nem válaszol. Ezek a fohászok hit nélküliek. „Aki Isten elé járul, hinnie kell, hogy Ő létezik és megjutalmazza azokat, akik Őt keresik.” (Zsid 11:6) Önző, bálványimádó szívből származó imák születnek. (...) Sokan nyugtalan, háborgó, morgolódozó imákat mondanak el az élet nehézségei és terhei miatt, ahelyett, hogy alázattal kegyelmet kérnének az enyhítésükre. Akik így kérnek, nincsenek Krisztusban. Nem helyezték Isten akaratát a sajátjuk elé. Nem teljesítették az ígéret feltételeit, így az nem tud a javukra megvalósulni.

Akik Jézusban maradnak, biztosak lehetnek abban, hogy Isten meghallgatja őket, mivel az Ő akaratát teszik. Nem mondanak formális, hosszú imádságokat, hanem őszinte és szerény bizalommal jönnek elé, ahogy egy gyerek járul az apjához; beszélnek neki a fájdalmaikról,

félelmeikről, bűneikről, és Jézus nevében közlik szükségleteiket; az Ő jelenlétéből aztán boldogan, a megbocsátó szeretet és megtartó kegyelem bizonyosságával távoznak.

Annak tudatában, hogy Jézus mellettünk áll, reménnyel, bátorsággal és boldogsággal örülhetünk. (...) Soha ne távolodjatok el Krisztustól! Ő sem engedi el sosem a kezeteiket. (...) Jézus akkor sem marad távol, amikor megszorítjuk Őt. Bárcsak az Ő szeretete lelkesítené a szíveket, hogy buzgón munkálkodjatok a dicsőségére! – *Our High Calling*, 147. old.

Kedd – március 7.: A biblikus ima alapja: higgyünk!

Ha hiszünk az ígéreteiben, hisszük, hogy bűneink megbocsáttak és megtisztulunk, a gutaütöthöz hasonlóan mi is meggyógyulunk összes bűnünkéből és betegségünkéből. Ne várj addig, amíg *érezni fogod*, hogy meggyógyultál, hanem mondd: Hiszem, hogy így van, nem azért, mert érzem, hanem mert Isten megígérte.

Jézus szavai így hangzanak: „Amit könyörgéseitekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglesz néktek.” (Mk 11:24) Csak egyetlen feltétele van az ígéretnek: hogy Isten akarata szerint kérjük. Mivel pedig az az Úr akarata, hogy bűneinkből megtisztítson, gyermekeivé fogadjon, és képessé tegyen szent életet élni, kérhetjük ezen áldásokat, és hihetjük, hogy el is nyerjük azokat; sőt, már meg is köszönhetjük azokat Istennek. – *Jézushoz vezető út*, 51. old.

Akik részrehajló szívvel élik keresztény életüket, idővel az ellenség táborába sorozódnak be, bármilyenek is a szándékaik.

A tétovázó nők és férfiak Sátán legjobb szövetségesei. Bármilyen jó is legyen önmagukról alkotott véleményük, valójában csalók. Az Istenhez és az igazsághoz hűségeseznek szilárdan ki kell tartaniuk a jó mellett. Lehetetlen hűségeseznek maradni az igazsághoz, miközben ugyanabba az igába hajtjuk a fejünket, mint a hitetlenek. Nem egyesülhetünk azokkal, akik önmagukat szolgálják és világi terveket hajszolnak, anélkül, hogy elveszítenénk mennyei Tanácsadónkkal a kapcsolatunkat. És ha később sikerül is az ellenség hatalmából kiszabadulnunk, csak sérül-

ten, sebesülten, a csalódottság érzésével menekülhetünk meg onnan.
– *This Day With God*, 240. old.

Égi Urunk bármilyen kritikus helyzetből kiemelhet bennünket. Nála semmi sem lehetetlen. Amikor lemondott önmagáról, az elszenvedett kínokkal és halálra vezető áldozatával Jézus bebizonyította, mennyire szeret minket. Jöjj Krisztushoz úgy, ahogy vagy! (...) Alapozz mindent az Ő irgalmára! Nincs az a külső vagy benső nehézség, amelyen ne léphetnél át az Ő ereje által.

Egyeseknek lobbanékony természetük van, de aki a Galileai-tengeren kitért vihart lecsendesítette, a háborgó szívhez is így szól: „Hallgass, némulj el!” Nincs olyan lázadó természet, amit Krisztus ne hozhatna helyre, nincs olyan heves vérmérséklet, amit ne nyugtathatna le, ha rá bízunk a szívünket.

Aki átadja lelkét Jézusnak, nincs miért csüggednie. Mindenható Megváltónk van. Jézusra, hitünk Fejedelmére tekintve mi is kijelenthetjük: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk! Igen bizonyos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elválnának is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe.” (Zsolt 46:2–3) (...)

Higgy Istenben! A Jézustól való bizalomteljes függőség a győzelmet nemcsak hogy lehetségessé, hanem bizonyossá is teszi. (...) Véghetetlen az Úr hatalma, amellyel minden hozzá érkezőt megválthat. Nincs más, akibe vethetnénk a bizalmunkat. – *In Heavely Places*, 17. old.

Szerda – március 8.: A biblikus ima alapja: igényeljük Isten ígéreteit!

A királyi ember látni akarta imájának beteljesülését, mielőtt hisz, de el kellett fogadnia Jézus szavát, hogy kérését meghallgatta és áldásban részesítette. Ezt a leckét nekünk is meg kell tanulnunk. Bízunk kell ígéreteiben. Ha hittel megyünk hozzá, Isten minden kérést a szívébe zár. Amikor áldását kérjük, higgyük, hogy megkapjuk, és köszönjük meg, hogy megkaptuk. Azután végezzük a dolgunkat, és legyünk biztosak abban, hogy az áldás akkor teljesül, amikor a legnagyobb szükségünk van rá. Ha ezt megtanultuk és tesszük is, tudni fogjuk, hogy imáink meg-

hallgatásra találunk. Isten cselekedni fog értünk „véghetetlen bőséggel”, „az Ő dicsősége gazdagságáért” és „az Ő hatalma erejének ama munkája szerint” (Ef 3:20, 16; 1:19). – *Jézus élete*, 200. old.

A hit bizalom Istenben, abban, hogy Ő szeret bennünket, és a legjobban tudja, mi válik javunkra. Így saját utunk helyett az Ő útját választjuk, saját tudatlanságunk helyett az Ő bölcsességét, gyengeségünk helyett az Ő erejét, bűnös voltunk helyett az Ő igazságát. Életünk, teljes lényünk már az övé, hittel ismerjük el, hogy az Ő tulajdonai vagyunk, és elfogadjuk az abból származó áldásokat. Az élet eredményességének titka az igazság, a becsület és a tisztaság. Ezek az alapelvek hit által lehetnek a mieink. Minden jó indíték és törekvés Isten ajándéka, és hittel fogadhatjuk el azt az életet, ami valódi növekedést és hatékonyságot biztosít.

A hit gyakorlásának módját nagyon egyszerűen kell elmagyaráznunk. Az Úr minden ígéretének feltétele van. Ha készek vagyunk akaratát cselekedni, akkor minden ereje a mienk. Bármilyen ajándékot ígér is, az már benne van az ígéretben. „A mag az Isten beszéde.” (Lk 8:11) Amilyen biztos, hogy a tölgyfa benne van a makkban, olyan biztos, hogy Isten ajándéka ott rejlik az ígéretben. Ha megkapjuk az ígéretet, miénk az ajándék. A hit, ami képessé tesz Isten ajándékainak elfogadására, már maga is ajándék, amelyből minden embernek adatott valamennyi. Akkor növekszik, ha eddzük azt, és magunkévá tesszük Isten Igéjét. Annak érdekében, hogy hitünk erősödjön, gyakran össze kell azt kapcsolnunk az Igével. – *Nevelés*, 253. old.

Néhány esetben Jézus nem nyújtotta azonnal a kívánt áldást, a gyógyulást. A leprás esetében azonban a kérés elhangzásakor már teljesítette is azt. Amikor földi áldásokért imádkozunk, lehet, hogy a válasz késik, vagy Isten valami mást ad, mint amit kértünk. Nem így van, ha a bűntől való szabadulásért könyörgünk. Az az Ő akarata, hogy megtisztítson minket a bűntől, gyermekeivé fogadjon, és képessé tegyen szent életet élni. – *Jézus élete*, 226. old.

Csütörtök – március 9.: Imádkozzunk a Szentlélekért!

Korunk megpróbáltatásainak idején bátorítanunk és vigasztalnunk kell egymást. Sátán kísértései eddig soha nem látott mértéket öltöttek, mivel tudja, hogy kevés ideje van hátra, hiszen hamarosan mindenki ügye eldől: életre vagy halálra. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy a nehézségek és megpróbáltatások elsüllyesszenek bennünket. A bajok közepette is helyt kell állnunk, és teljes bizalommal hinnünk Jákob mindenható Istenében. Az Úr megmutatta nekem, hogy bármilyen nehéz helyzetben elegendő az Ő kegyelme. Még ha nagyobbak is a megpróbáltatások, mint korábban, teljesen benne bízva minden kísértést legyőzhünk, és kegyelme által győzelemre juthatunk.

Fel kell öveznünk magunkat Isten fegyverzetével, hogy minden pillanatban készek legyünk a sötétség erőivel való összecsapásra. Amikor a kísértések és megpróbáltatások feltartóztathatatlanul közelítenek, járuljunk a Mindenható elé, és osszuk meg vele kínjainkat. Ő nem hagy majd bennünket sivár lélekkel távozni, hanem kegyelmét és erejét adja, hogy legyőzzük és megsemmisítsük az ellenséget. Ő, bárcsak mindenki valódi fényében láthatná ezt az igazságot, és Jézus jó katonáiként viselné a nehézségeket! Akkor Izrael erőteljesen haladhatna előre Isten erejével.
– *Korai írások*, 46. old.

Krisztus Szentlelket ígért egyházának, és adott szava ugyanolyan mértékben érvényes ránk is, mint az első tanítványokra nézve.

Ugyanolyan állhatatosan kell könyörögnünk a Szentlélek kitöltéséért, mint tették a tanítványok pünkösdkor. Ha nekik akkor szükségük volt rá, nekünk még inkább.

A Szentlélek mértéke attól függ, mennyire hő vággyal és hittel kérjük kitöltését, mennyire használjuk a kapott világosságot és tudást.

Sokan biztosak benne, hogy már kérték az Úr fogadalmának teljesítését, Krisztusról és a Szentlélekről beszélnek, mégis ebből hasznuk. Ők nem adták át lelküket az isteni küldöttek irányításának és vezetésének. Mi nem használhatjuk a Szentlelket, neki kell használnia bennünket. Isten a Lélek által „munkálja” népében „mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből” (Fil 2:13). Az emberek többsége azonban nem veti alá magát ennek. Ők egyedül akarnak boldogulni. Ezért nem kap-

nak mennyei ajándékokat. Aki szerénységgel elfogadja az Urat, aki éberen figyel vezetésére és kegyelmére, csak az kaphat Szentlélek. Isten arra vár, hogy erőt kérjünk tőle, és akkor megkapjuk. Ha hittel kérjük ezt az ígért áldást, további javak tömegét hozza magával. Krisztus kegyelmének gazdagsága szerint árad ki, aki mindenkinek a lelki képességei szerint adományoz.

A szívünkben maradván a Szentlélek segít nekünk, hogy észrevegyük jellemhibáinkat, szánakozva tekintünk mások gyengeségeire, és megbocsássunk nekik, ahogyan szeretnénk, hogy nekünk is megbocsássanak. Akkor Krisztushoz hasonlóan könnyörületesek és udvariasak leszünk.

A Szentlélek szeretetet, örömet, békét, erőt és együttérzést ajánl fel: az örök életre buzdó víz forrása Ő. Mindenkinek ingyen a rendelkezésére állnak áldásai. – *The Faith I Live By*, 53. old.

„Mindenikünknek pedig adatott a kegyelem a Krisztustól osztott ajándéknak mértéke szerint”, a Lélek „osztogatván mindenkinek külön, amint akarja” (1Kor 12:11). Ezeket az ajándékokat Krisztus nekünk adta, de csak akkor lesznek ténylegesen a mieink, ha már Isten Lelke irányítja az életünket.

Nem értékeljük kellőképpen a Lélek ígérését. Ez az ígélet nem teljesedik úgy, ahogy arra lehetőség volna. A Szentlélek hiánya miatt erőtlén az evangélium szolgálata. Műveltséggel, tehetséggel, ékes beszéddel, öröklött és szerzett képességekkel, ám Isten Lelkének jelenléte nélkül egy szívet sem tudunk megérinteni, egy bűnöst sem tudunk Krisztusnak megnyerni. De a Lélek ajándékaival megáldott és a Jézussal közösségben élő legszegényebb és legtudatlanabb tanítvány is hatni tud az emberek szívére. Isten eszközül használja fel a világegyetem legszentebb befolyásának közvetítésére. – *Krisztus példázatai*, 327–328. old.

Péntek – március 10.: További tanulmányozásra

Krisztus példázatai, „Kovács” című fejezet.